

2001. Det er lidt mindre end den nominelle vækst i BNP og svarer omtrent til det forudsatte i Finansredegørelse 1993 (FR93), som blev udfærdiget i efteråret 1993, *jf. tabel 1.*

Den faktiske nominelle vækst i det offentlige forbrug er kendt med meget stor sikkerhed, mens opdelingen på mængde- og prisudvikling er beregnet ud fra nogle konkrete og mere usikre forudsætninger i nationalregnskabet.

Tabel 1. Udviklingen i det offentlige forbrug fra 1993 til 2000.

	FR93	Faktisk	Forskel
	----- Gennemsnitlig vækst, pct. -----		
Offentligt forbrug, nominelt	4,3	4,4	0,1
– mængder	1,0	2,1	1,1
– priser	3,3	2,2	-1,1

I henhold til nationalregnskabets opgørelse har realvæksten i det offentlige forbrug været større end forudsat i FR93, mens udviklingen i deflatoren for det offentlige forbrug har været næsten tilsvarende svagere. Den svagere prisudvikling på det offentlige forbrug afspejler dels – i det omfang den beregnede realvækst faktisk er udtryk herfor – at det offentlige har fået »mere for pengene« inden for den forudsatte ramme, dels at lønninger og priser i hele økonomien generelt er steget lidt mindre end forudsat.

Når udviklingen i den offentlige gæld og den offentlige saldo mv. skal vurderes, er det relevante udviklingen i det nominelle offentlige forbrug – ikke det reale forbrug. Antages at det offentlige forbrug (både hvad angår priser og mængder) udviklede sig som forudsat i FR93, og ses der samtidig bort fra de modsvarende ændringer i beskatningen, ville det nominelle offentlige forbrug som andel af BNP være stort set

uændret i 2000 sammenlignet med det faktiske nominelle offentlige forbrug, mens den offentlige gæld som andel af BNP ville være ca. 1 pct.enhed mindre i 2000.

Fordelingen af denne afvigelse på stat og kommuner kan kun gøres under en mekanisk forudsætning. Det er som regneeksempel antaget, *jf. tabel 2*, at staten bærer den fulde afvigelse. Statens saldo, den offentlige saldo samt netto-renteindtægterne ville kun være marginalt mere negative end realiseret.

Der er i tabellen ikke angivet tal for DAU-saldoen, fordi modelberegningen er baseret på nationalregnskabet, som ikke opgør DAU-saldoen. Det nationalregnskabsmæssige begreb, der kommer tættest på DAU-saldoen, er statens nettofordringserhvervelse (saldo), som er angivet i tabellen. Der henvises til Budgetoversigt 4, december 1995, for en nærmere beskrivelse af forskellene mellem de to begreber.